

laesed tõid metsast palju puid ja panid neid põlema ja tegid selle läbi linna meestele suitsuga palju waewa. Ka wendasid nemad suuri puid, juurtega tükkis ja panid neid juured ülespoole püsti seisma, et nemad nagu warju katuste al seisid ja nüüd julgeste noolte ja lingudega linna meestele kahju tegid. Zuba linna rahwas oli pea ärawõidetud, sest pisut neid oli aga weel ülejäänud, siis tulid sõnumed et Rijast mõega wennad, ja Loreidast Kube oma Liwi rahwaga ligi tulemas olid. Gestlaeste peale tuli hirm seda kuuldes, ja hakasid tagasi pöörama. Nemad läksid Lätti maalt läbi Nistijärwe poole. Lõune pool Timeri jõe, pisi kesse järwe kaldal nemad puhkasid. Pertold, Rudolhw ja Kube oma wäedega läksid nende järel. Järwe ümber leidsid nemad Gestlaeste tule asemet ja hakasid ka seal samas paikast puhkama ja toidust wõtma kus wast waenlaesed seda olid teinud. Seält saatsid kuuljad wälja, teadust nõudma, kus waenlaesed ole. Kuuljad tulid sõnumetega tagasi, et nemad jo ole üle Timre jõe läinud ja olle laiale põgenemas. Lätti ja Liwi rahwale tuli nüüd hirmu peäle, kohe nende kannul olla ja neid ärarikuda. Kõl Sakslaesed ja ka Kube seisid selle nõu wastu ja tahtsid oodata, jenni kui mõega wennad, kes taga tuliwa, ka nendega jo oleksid koku saanud, aga ei aitand nende targem nõu mite, teised olid väga hädalised. Nüüd ei tahtmid teised ka mite tagasi jääda. Kube oma hulgaga ja Sakslaesed läksid eel ja kuuljate sõna peäle julged ei käinud nemad mite roodus, waid tahsid Timri

jõe kaldal ennast seäda, sest et nemad arwasid waenlaesi teine pool jõe olewad. Aga waat! enne kui weel jõe jõe jõe, kargasid waenlaesed metsade seest, kuhu nemad ennast peetnud, tihti seatud tropis suure kisaga kõrwalt nende peäle. Suur ehmatuse tuli kõigide peäle, aga üks mõega mees Arnold tõstis risti tähega lipu kõrgesele ja hüüdis walju heäleaga: „Seiskem kõik, wennad! saame näha, kas meie ei sa mite paganatega wõitelda! Arge põgenege, et meie oma rahwale häbi ei tee!“ Nii sugune hüümine kinnitas neid, pisuke Sakste ja Liwi rahwa hull wõitlesid wapraste suure hulga Gestlaeste wastu. Sõda oli hirmus, mitu ausad mehed ei saanud teist pääwa enam näha. Kube ainus poeg Pertold ja tema wäimees Wefe langesid maha. Ka pisemaks läks nende hull, siis tuli ka Lätti ja Liwi rahwa suurt wägi senna kohta, aga hirmsat lahingit nähes tuli hirmu nende peäle ja läksid pakku. Wõitlejaid ep olnud enam kui paar kümnekonda järel, siis nemad hoidsid ennast tihti teine teise ligi, talwa moel, ja aegasid mõega mõlemil poolel waenlaesed maha lües waenlaste hulgast läbi. Nüüd hakkid Gestlaesed Lätti ja Liwi rahwast taga aetama, ja tapsid enamiste kõik ära. Meliteistkümmet Sakslaest olid elusalt Gestlaeste kätte tulnud, neid nemad piinasid hirmsaste, tegid neid alasti, raiusid, risti uisku pilkades, neile mõeladega risti tähed selja peäle ja küpsetasid neid elusalt tule paistes!

Kõik olid nüüd täis wiha Gestlaeste wastu, ni